

[Člověk a jeho poslání]

1. Jaké jest poslání člověka (konkrétního) ve světě?
 2. Má člověk vůbec nějaké (individuální) poslání?
-

První otázka je též časově *dřívější*, logicky však nabývá svého významu teprve kladným zodpověděním otázky druhé. K první otázce nutně musí vésti pouze předpoklad: věci (tj. i bytosti) kolem mne mají svůj účel, své poslání; (velmi) pravděpodobně mám i já nějaké; jaké tedy? Druhá otázka však představuje již určitou skepsi: pochybuji o poslání, o určení věci kolem sebe, a tak pochybuji *i* o vlastním určení a poslání.

Smyslem, účelem, posláním, určením života (– lidského) nemůže být nic, co je pouhým zařízením, regulací, úpravou života. Nemohu odůvodnit svou výlučnou existenci tím, že *právě já* mám pociťovat dobro (v nejširším slova smyslu) (právě tak, jako nelze říci, že píšeme, abychom mohli používat pera, a malujeme, abychom mohli používat barev), neboť otázka, proč *právě já* mám pociťovat dobro (chtěli jsme přec odůvodnit svou existenci), a tu nemůžeme odůvodňovat zvolením své existence, ta otázka pak zůstává!

Nepocit'uji vždy dobro; jsem tedy pokusným objektem?